și documentare, texte ș.a. În această sală privirea ne este atrasă de opera minunată a lui N. Grigorescu *Spionul* (copie). E reprezentat un moment dinamic din activitatea serviciului de recunoaștere român din timpul blocadei Plevnei. Tot aici se înalță, solemn, steagurile de luptă (copii) ale unităților române, amintind despre mărețele bătălii de la Grivița și Plevna.

Și în sala a treia urmărim tema de bază, „Acțiuni militare ale armatei române la Plevna", cu următoarele subteme: „Modul de trai al armatelor noastre și ajutorul populației bulgare", „Eliberarea Rahovei" și „Eliberarea Plevnei". Sînt reperezentate și alte momente ca: „Luptele de la Vidin și satul Smîrdan și sfîrșitul războiului", „Monumente ale recunoștinței", „Războiul de independență în creația pictorilor și scriitorilor români" (pe panouri turnante) și tema de încheiere „Prietenia veșnică între popoarele bulgar și român".

Materialul ilustrativ are un caracter documentar pronunțat. Obiectele expuse trezesc un interes deosebit — uniforme și armament ale diferitelor unități românești de pionieri, roșiori (cavaleriști) și vînători, cercuri de lemn cu noduri pentru corturi ș.a.

Despre ajutorul bulgarilor vorbesc tablourile (copii): *Țărani bulgari dau informații unui ofițer român* de O. Obedeanu și *Grupă bulgară de recunoaștere* de N. Grigorescu.

În încăperile de la parter sînt aranjate obiecte de echipament, armament și muniție ale armatei române. Sînt expuse o mulțime de uniforme variate și pitorești, două tunuri de oțel — Krupp 77 mm și toate accesoriile. Sînt expuse un cort mare, echipament de geniu ș.a.

În parcul bine amenajat al muzeului se văd busturile de bronz ale eroilor români — maior Gh. Șonțu și sergent Grigore Ion Alucăi[13], care a cucerit steagul turcesc în luptele de la Grivița.

Cu ocazia a 80 de ani de la eliberarea Bulgariei de jugul otoman, Prezidiul Marii Adunări Naționale a decorat muzeul „Luptătorul român 1877—1878" și Mausoleul român cu ordinul „Kiril și Metodiu" clasa I[14]. La 9 V. 1967, Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România a decorat aceste două muzee cu ordinul „Tudor Vladimirescu", cl. I, cu ocazia sărbătoririi a 90 de ani de la proclamarea independenței României.

Mausoleul român și Muzeul „Luptătorul român 1877—1878" au primit, în cei peste 60 de ani de existență, mii de vizitatori din țară și din străinătate și în special din R. S. România. Numărul lor s-a mărit considerabil după 9. IX. 1944 și în special în ultimii ani. Aceste monumente ale recunoștinței vorbesc în mod convingător despre prietenia româno-bulgară, contribuie la strîngerea legăturilor dintre cele două țări vecine și prietene.

[13] De sculptorii români D. Demu și Lelia Zuaf.

[14] Atunci au fost decorate cu acest ordin și celelalte muzee istorico-militare din regiunea Plevna.

FUNDAȚIA ABEGG DE LA RIGGISBERG

CORINA NICOLESCU

Tezaurul cultural și artistic al Elveției contemporane este încă puțin cunoscut în țara noastră. Organizarea expoziției „*Roumanie. Trésors d'Art*" în vara anului trecut la Neuchâtel mi-a oferit prilejul de a vizita atît muzeele din orașele Zürich, Berna, Lausanne, Geneva și Neuchâtel cît și un important număr de castele transformate în muzee în partea de sud-vest a țării.

Cea mai recentă și desigur, cea mai modernă instituție muzeală a Elveției este *fundația Abegg*, situată la Riggisberg, la cca. 30 km distanță de orașul Berna. Acest muzeu, a cărui construcție s-a terminat în anul 1967, a fost inaugurat în luna septembrie a aceluiași an. El constituie un complex de clădiri moderne format din muzeul propriu-zis, localul administrației și casa personalului de cercetare, pază și îngrijire. Un mic restaurant-cantină oferă mese salariaților și vizitatorilor care și-ar petrece aici o zi întreagă.

https://biblioteca-digitala.ro

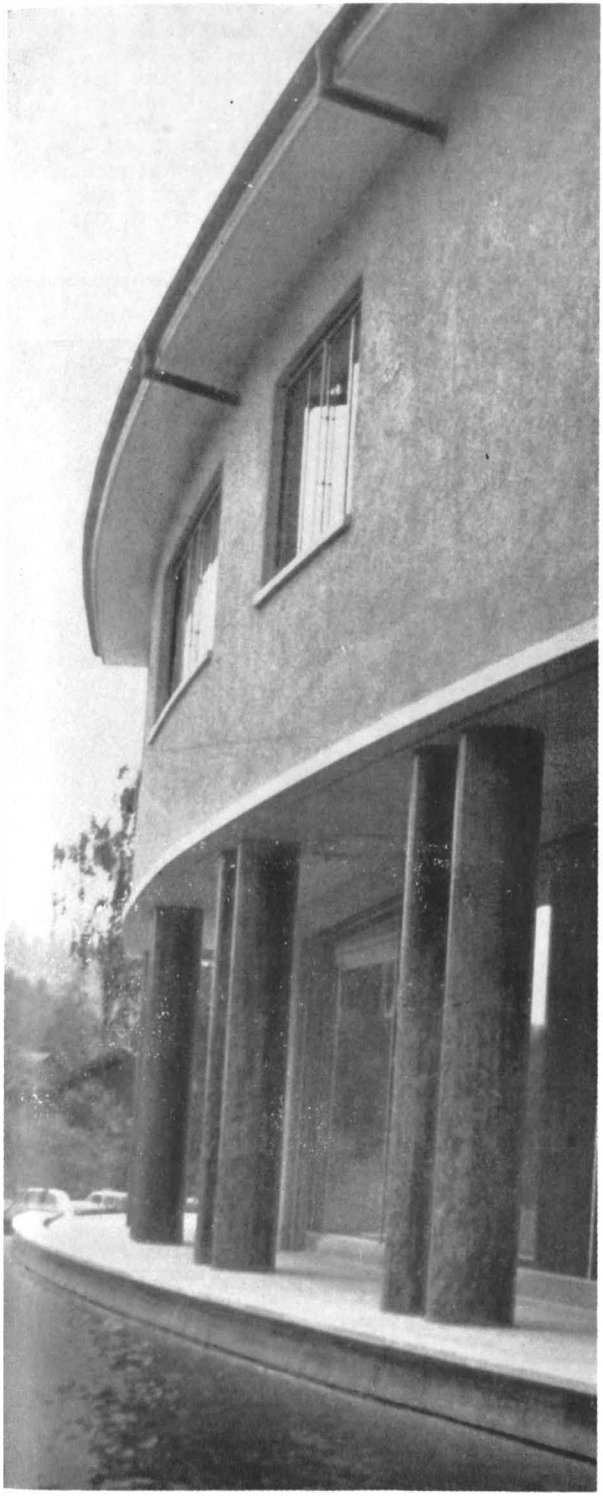

Fațada principală a Muzeului Abegg din Riggisberg.

Așezarea acestui muzeu a fost aleasă în mod ideal atît sub raportul condițiilor de conservare a obiectelor cît și a condițiilor de vizitare și cercetare. Întemeietorul lui a ales una dintre văile înverzite ale Elveției, departe de zgomotul și aerul îmbîcsit al orașelor industriale. Peisajul pitoresc al satului Riggisberg, cu casele sale de munte, în ale căror ferestre înfloresc mușcate, evocă prin munții împăduriți și pajiștile care-l înconjoară așezarea mănăstirilor Sucevița, Putna sau Slatina. Aici, spre deosebire de alte muzee din lume recent construite, nu s-a urmărit izolarea totală de natură, prin încăperi fără ferestre, adevărate cuburi de beton în care volumele, coloritul și lumina au toate caracter artificial, iar vizitatorul se simte izolat cu totul de mediul real înconjurător. Prin vasta fațadă de sticlă a muzeului, vizitatorul se poate bucura, cercetînd obiectele, de frumusețea prezentării făcută cu multă sobrietate și eleganță, odihnindu-și totodată privirea pe apa albastră care alimentează permanent din ghețarii Oberland-ului bazinele create în grădina din fața muzeului. Compusă dintr-un subsol, parter și etaj clădirea muzeului se caracterizează printr-un lux rafinat adecvat fiecărei încăperi în parte. Începînd de la marmura pardoselilor pînă la lemnul de tek al mobilierului de depozit totul a fost ales cu o deosebită grijă, ca să convină deopotrivă și valorii de unicat a obiectelor expuse și creării unor condiții speciale de conservare a lor și de liniște pentru vizitatori. Lumina naturală este savant dirijată și calculată ca să nu devină obositoare pentru obiecte și vizitator. Lumina artificială este astfel dozată, încît nu face decît să evidențieze unele obiecte care într-adevăr cîștigă datorită ei, mai ales piesele prețioase de metal, frescele etc. Cu excepția holului principal, a scărilor și coridoarelor, care sînt pardosite cu o frumoasă marmură adusă din Italia, în rest totul este acoperit cu o mochetă groasă de nuanța verdelui de migdală, înăbușind zgomotul pașilor, ceea ce impune de la sine pretutindeni o liniște reconfortantă.

Colecția este formată dintr-un material aparent eteroclit, care capătă prin expunere un caracter unitar. În primul rînd splendide piese arheologice de la Hacilar din Turcia, apoi minunate fragmente de basoreliefuri egiptene și asiro-caldeene, prețioase piese de argintărie iraniană, un splendid rhyton din secolul al V-lea î.e.n. săpat în lapislazuli și aurit, excepționale țesături sasanide și copte etc. La acestea se adaugă o colecție impresionantă de picturi și sculpturi romanice din secolul al XII-lea din sudul Franței și Spania.

Fondul principal al muzeului îl constituie însă textilele — europene și din Orientul Apropiat — pentru păstrarea și restaurarea cărora s-au creat condiții cu totul speciale. Întregul mobilier din încăperea depozitului și a atelierului de restaurare este din lemn de tek construit

https://biblioteca-digitala.ro

astfel ca să evite cît mai mult manipularea textilelor cu mîna. Totul este gîndit cu aceeaşi grijă cu care într-un spirit ultramodern trebuie asigurată pretutindeni asepsia. Un sistem mecanic automat face ca sertarele cu textile sau suporţii şi panourile pe care sînt prinse unele ţesături în poziţie verticală să se deschidă singure, oferind posibilitatea de a fi perfect văzute şi cercetate, fără a le atinge. Laboratorul de restaurare este înzestrat cu utilaje care urXII expuse şi-au recăpătat trăinicia pentru multe veacuri de aici înainte. Instalaţia de aer condiţionat asigură permanent aceeaşi temperatură şi umiditate, aspirînd totodată orice impuritate, parfumul lemnului de tek îmbibat cu ozonul pădurii de brad din vecinătate creează şi accentuează totala puritate a atmosferei. O vastă bibliotecă de specialitate, care posedă cărţi vechi ca şi cele mai recente studii în domeniul textilelor, o sală de conferinţe cu

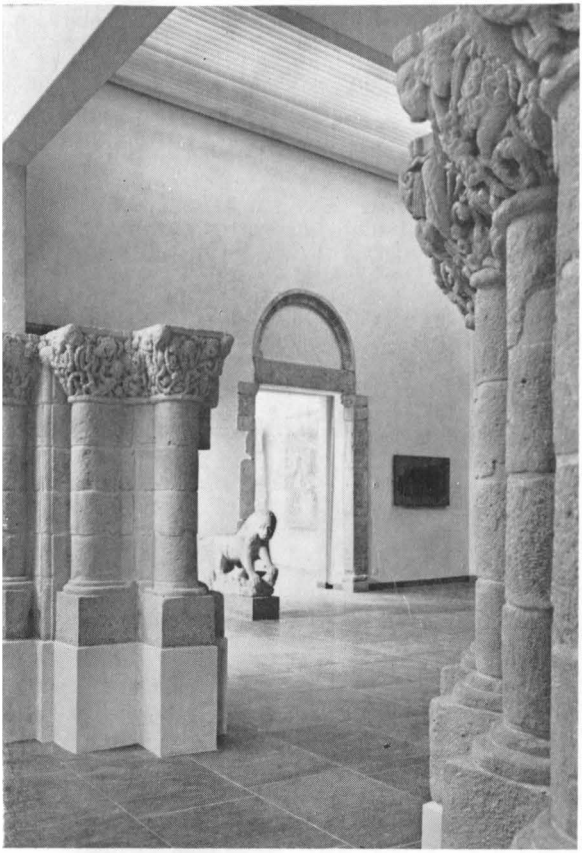

Sala de sculptură romanică.

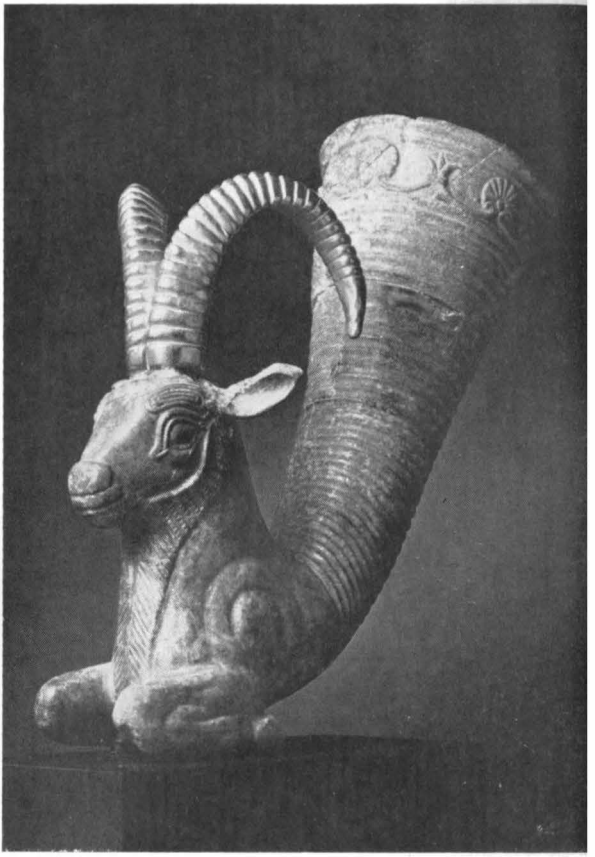

Rhyton din lapislazuli şi aur, din Iran, sec. V î.e.n.

măresc acelaşi scop — manipularea cît mai redusă a piesei textile, în timpul curăţatului şi restaurării. Fineţea materialelor şi a procedeelor aproape invizibile cu care se face restaurarea este proprie acestui atelier. În aceste condiţii ţesăturile macerate de vreme ca tapiseriile copte sau veşmintele din secolele XI—

o capacitate de cca. 300 persoane cu o bună acustică oferă condiţii ideale de studiu, conferinţe şi reuniuni ştiinţifice.

Despărţindu-te de Muzeul Abegg ai sentimentul că ai lăsat în urmă un lăcaş al frumosului, în care preţuirea creaţiei artistice a căpătat semnificaţia unui adevărat cult.

https://biblioteca-digitala.ro